

[Honoré.]

staltninger, som ellers ville være en god statslig investering.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg deler ikke spørgerens frygt for, at styrelserne vil undlade at gennemføre fornuftige energibesparelser på grund af reduktioner af budgetterne. Efter min opfattelse er der ikke nogen grund til at ændre ved den ordning for gennemførelse af energibesparende foranstaltninger i offentlige bygninger, som blev indført af den tidligere regering. Hr. Honoré nævnte selv den tidligere boligministers cirkulæreskrivelse af 27. august 1974, hvori man påbyder, at ministeriet og styrelser inden 3 år skal gennemføre en række energibesparende foranstaltninger, og ved denne cirkulæreskrivelse blev det som et generelt princip bestemt, at udgifterne ved de påbudte energibesparende foranstaltninger skulle afholdes inden for de fastsatte bevillinger og budgetrammer.

I senere bevillingsansøgninger har vi også konstateret, at energibesparelser i høj grad er medinddraget i forelagte projekter inden for givne rammer, hvor der er givet de enkelte styrelser betydelige beføjelser med hensyn til omdisponeringer. Der er i samme cirkulæreskrivelse, ganske vist som en undtagelse, åbnet adgang til særskilt at søge om bevillingsforhøjelse ved ansøgning til bevillingsmyndighederne, og i det omfang sådanne særlige ansøgninger måtte fremkomme, vil vi i finansministeriet selvfølgelig lægge vægt på, at der virkelig opnås energibesparelser i de efterfølgende år, som står i et rimeligt forhold til udgifterne.

Men det er som sagt min fornemmelse ud fra enkelte bevillingssager og bevillingsforslag, at der er en udvikling i gang, som både ud fra et valutamæssigt og et samlet økonomisk synspunkt og uden at lide under de nødvendige sparebestrebelse fører til de tilsluttede resultater.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Rosing* (Grøn.) til ministeren for Grønland:

„Vil ministeren medvirke til en ordning, hvorefter grønlandske forfattere får veder-

lag for deres bøger, som er repræsenteret i folke- og skolebibliotekerne m. v.?”

(Spm. nr. 188)

Skriftlig begrundelse.

I Grønland er der ingen lov om folkebiblioteker. I 1971 nedsatte ministeren for Grønland en arbejdsgruppe vedrørende det grønlandske biblioteksvæsen. Arbejdsgruppen afgav i 1972 en indstilling, hvori der i slutningen står: „... at arbejdsgruppen ikke finder tiden moden til at indføre den danske bibliotekslov i Grønland, bl. a. fordi man bør afvente en afklaring af den kommende udvikling i kommunestrukturen.“ Der kan være noget om denne udtalelse.

I forhold til danske forfattere, som siden 1946 har fået vederlag for benyttelsen af deres bøger gennem folke- og skolebibliotekerne, behandles grønlandske forfattere meget dårligt, og de har indtil dato ikke fået den samme gunstige stilling som danske forfattere.

I 1950'erne regnede man med, at 95 pct. af Grønlands indfødte befolkning kun kunne læse grønlandsk trykte bøger — nogle oversættelser af verdensskønlitteraturen og originale udgivelser — i 1960'erne ca. 90 pct. og nu ca. 70-75 pct. I 1971 blev der i Grønland udlånt ca. 40.000 bind grønlandsk litteratur. Heraf kan man se, at den største del af befolkningen igennem årene alene har været henvist til læsestof i grønlandske udgivelser.

Nu vil man i Grønland danne en grønlandsk forfatterforening i den nærmeste fremtid. Jeg vil derfor spørge ministeren for Grønland, om han vil foranledige, at en eller anden ordning — det være sig en aftale mellem den kommende forfatterforening og ministeriet for Grønland — bliver etableret, hvorefter staten yder et årligt vederlag til grønlandske forfattere for benyttelsen af deres bøger gennem folke- og skolebibliotekerne, patientbibliotekerne på sygehusene og bygdebogsamlingerne. Denne ordning vil ganske afgjort animere til, at endnu flere folk får lyst til at udgive bøger, hvilket er meget tiltrængt.

Rosing (Grøn.):

Biblioteksvæsenet i Grønland er indtil dato bekostet af staten, og til trods herfor er der ingen lov om folkebiblioteker i Grønland. Af den grund har det ikke været mu-